

# Vogels kijken in een museum!

De stijlkamers van het Gemeentemuseum Den Haag staan in de lente van 2006 in het teken van één van de meest geliefde onderwerpen uit de natuur: de vogel. Roofvogels, lokvogels, zangvogels, siervogels en dode vogels worden getoond op kamerschermen, behangontwerpen, serviesstukken, kostuums, wandtapijten, muziekinstrumenten, maar ook op prenten, foto's, schilderijen en als beeldhouwwerken.

Van 25 februari 2006 t/m 2 juli 2006

De fascinatie voor vogels bestaat al sinds mensenheugenis. Deze bewondering wordt onder andere veroorzaakt door het onvervulde verlangen van de mens om zelf te kunnen vliegen. Daarnaast heeft menig vogel een begerenswaardig verenkleed. Ook als onderwerp binnen de kunsten is de populariteit van de vogel al eeuwenoud. De grote verscheidenheid waarbinnen zij voorkomt in de verschillende collecties van het Gemeentemuseum (moderne kunst, kunstnijverheid, mode en muziek), bevestigt dit. Voor de presentatie *Vogels kijken* is hier dan ook rijkelijk uit geput. Werk van bekende kunstenaars uit verschillende stijlperiodes en disciplines worden in deze uitbundige tentoonstelling door elkaar gepresenteerd. Kunstenaars die in de expositie vertegenwoordigd zijn, zijn onder andere Willem Maris, J.H. Weissenbruch, M.C. Escher, Theo van Hoytema, G.W. Dijsselhof, Gerard Fieret, Karel Appel, maar ook de jonge Zwitser Léopold Rabus, van wie het museum onlangs een werk heeft aangekocht.

Als inspiratiebron voor de decoratie van kamers, sier- en gebruiksvoorwerpen, hebben vogels altijd al een belangrijke rol gespeeld. In de wandtapijten van de Gobelinzaal van het museum (ca. 1700) wemelt het er bijvoorbeeld van. De vogels op deze tapijten worden op sprookjesachtige wijze uitgelicht. Wordt men in deze ruimte nog verrast door levensechte vogelgeluiden, in de Japanse kamer (1720-1770) kan men in alle rust stilstaan bij vogels die het leven hebben gelaten.



In de beeldende kunst is het, naast het esthetische aspect, ook de symbolische zeggingskracht die de vogel tot een geliefd thema maakt. Zo wordt de duif gebruikt als symbool voor vrijheid

of vrede, staat een adelaar voor macht, een pauw voor ijdelheid en pronkzucht en wordt de uil dikwijls ingezet om wijsheid te verbeelden. Naast de twee laatstgenoemden krijgen ook de kip en de eend extra aandacht. Ook de feniks komt individueel aan bod. De mythe gaat dat deze fabelachtige vogel met schitterend gekleurde veren zich na 500 jaar geleefd te hebben, liet verbranden op een brandstapel en verjongd herrees uit zijn eigen as. Aangezien dit verhaal de dood en goddelijke opstanding weerspiegelt, is het voor vele kunstenaars in diverse culturen een bron van inspiratie geweest.

Verder is er een roofvogelopstelling en een verzameling bontgekleurde veren. Tenslotte kan de ware vogelspotter zijn hart ophalen door zijn blik in de museumtuin te werpen. Deze tentoonstelling is een ontdekkingsstocht door het sfeervolle stijlkamergebied, die zelfs van de meest argeloze bezoeker een vogelaar maakt.